

Συνταγματοποίηση της φτώχειας

Γράφει ο Δημήτρης Καλτσώνης,

Καθηγητής Θεωρίας Κράτους και Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Πρόσφατα βιβλία του, «Το μέλλον της δημοκρατίας» και «Η τέχνη του πολέμου για την εξουσία», εκδόσεις Τόπος.

Η κυβερνητική πρόταση για Αναθεώρηση του Συντάγματος επιδιώκει να αφαιρέσει από τη Βουλή, από οποιαδήποτε μελλοντική κοινοβουλευτική πλειοψηφία και κυβέρνηση, τη δυνατότητα να εφαρμόσει μια διαφορετική πολιτική από αυτήν που εφαρμόζεται σήμερα.

Πώς θα γίνει αυτό; Με την ενσωμάτωση στο Σύνταγμα του λεγόμενου «χρυσού δημοσιονομικού κανόνα». Δηλαδή, θα απαγορεύεται ουσιαστικά από το Σύνταγμα η ψήφιση νόμων που αυξάνουν τις κοινωνικές δαπάνες για την Υγεία, την Παιδεία, τις συντάξεις, την κοινωνική στέγη και οτιδήποτε άλλο. Είναι ευνόητο ότι μια τέτοια Βουλή και μια τέτοια δημοκρατία θα είναι σκιά του εαυτού της, αφού δεν θα μπορεί να αποφασίζει παρά μόνο πολιτικές που θα φέρνουν και άλλη φτώχεια στον λαό και από την άλλη θα συσσωρεύουν αμύθητο πλούτο σε μια μικρή μειοψηφία. Οι κοινωνικές ανισότητες θα ενταθούν στο έπακρο.

Όλες οι υπόλοιπες προτάσεις είναι απλώς... φύλλο συκής για να κρύψει η κυβέρνηση τις πραγματικές της προθέσεις. Για παράδειγμα, η πρόταση για αναθεώρηση του άρθρου 86 (περί ευθύνης υπουργών) δεν έχει καμία αξία. Δεν πρέπει να έχουμε καμία αυταπάτη ότι τυχόν αναθεώρηση του άρθρου θα οδηγήσει στην κατάργηση της προνομιακής θέσης των υπουργών. Αν η κυβέρνηση επιθυμούσε κάτι τέτοιο, απλούστατα θα έπρεπε να είχε εξαγγείλει τη μελλοντική κατάργηση του άρθρου 86, χωρίς περιττές κουβέντες. Θα είχε επίσης δώσει δείγματα γραφής μη παρεμποδίζοντας την εξέλιξη διερεύνησης σκανδάλων που βρίσκονται σε εξέλιξη (Τέμπη, ΟΠΕΚΕΠΕ, τηλεφωνικές υποκλοπές).

Το ίδιο ισχύει με την πρόταση για αλλαγή του τρόπου επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης. Δεν υπάρχει καμία απολύτως περίπτωση να παραιτηθεί η κυβέρνηση από το προνόμιο που της δίνει το Σύνταγμα στο άρθρο 90, παρ. 5, να επιλέγει την ηγεσία της, ούτε από το σύνθετο πλέγμα διατάξεων με το

οποίο επιχειρεί να ελέγχει τους δικαστές. Αυτό που ίσως υιοθετήσει, θα είναι ένας περίπλοκος τρόπος επιλογής που θα κρύβει έντεχνα τις κυβερνητικές παρεμβάσεις.

Η κυβέρνηση έχει δείξει ότι δεν τρέφει κανένα σεβασμό στο Σύνταγμα. Το ποδοπατά με απίστευτο κυνισμό, οποτεδήποτε την εμποδίζει στην προώθηση των συμφερόντων της οικονομικής ολιγαρχίας. Έτσι έπραξε με την ψήφιση των μνημονίων, τα οποία έχουν ισοπεδώσει τα συνταγματικά δικαιώματα, με το άρθρο 16 (ιδιωτικά «πανεπιστήμια»), με το άρθρο 19 (απόρρητο των επικοινωνιών).

Καμιά Συνταγματική Αναθεώρηση δεν πρέπει να ξεκινήσει υπό αυτές τις συνθήκες. Είναι επικίνδυνο για τον λαό και τη δημοκρατία. Η αντιπολίτευση θα πρέπει να απονομιμοποιήσει τη διαδικασία αυτή, να την καταγγείλει και να αποχωρήσει.